

[Carl Petersen.]

Men der er i hvert Fald Forhold, som trænger til at blive belyst gennem et vist Materiale, da jeg, som er praktisk Landmand og til daglig færdes de Steder, ikke kan erkende, at de Priser, der i Dag bydes for Landbrugsejendomme, er mindre, end de har været før. Jeg har nok set, at der er enkelte, der har holdt Taler om det, men jeg ved ikke, hvor de har faaet deres Materiale fra, for naar man stilles Ansigt til Ansigt med de Handler, der bliver afsluttet, tror jeg, man maa indrømme, at Priserne endnu ligger paa et saadant Niveau, at der er al Grund til at passe paa, at de ikke gaar højere.

Laurits Pedersen: Jeg vil gerne bemærke til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Carl Petersen), at det, som var Forudsætningen for en Lovgivning af den Art, som nu er ophævet, netop, hvad det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fremholdt i sin Tale nu for lidt siden, var den Udvikling, der truede i Hundrevis af Tilfælde, for ikke at sige mere, idet Landejendomme truede med at gaa over til Folk, som købte dem i Spekulationsøjemed. Dette var i Virkeligheden Baggrunden for, at vi gik med til denne Lovgivning i sin Tid. Denne Forudsætning er ikke til Stede længere, og jeg tør roligt sige, at vi i mit Parti, der var med til at gennemføre denne Lovgivning i sin Tid, ikke har ment, at den skulde blive staaende, naar de nævnte Forudsætninger ikke længere var til Stede. Derfor hilser vi med Tilfredshed, at Bestemmelserne nu er ophævet ved kgl. Anordning.

Det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Laurits Hansen omtalte, angaaende Nedlægning af de smaa Ejendomme, har vi ogsaa berørt under Behandlingen af Loven for flere Aar siden og senere. Vi er alle enige om, at det, der finder Sted og har fundet Sted i ret vid Udstrækning, at man køber en Ejendom og lægger den ind under sin egen i Stedet for at gøre det, som Loven egentlig bestemmer man skal, nemlig drive den med Bestyrer og fuld Besætning o. s. v., altsaa som selvstændig Ejendom, ikke maa finde Sted, og vi er enige om, at der maa træffes Foranstaltninger til, at man ikke nedlægger

saadanne Ejendomme, hvorved man handler i Strid med den gældende Lovgivning. Er den gældende Lovgivning ikke tilstrækkelig, maa vi henstille til Landbrugsministeriet — eller maaske er det Justitsministeriet, det hører under, det ved jeg ikke —, at der træffes Foranstaltninger til, at Lovgivningen bliver af en saadan Art, at det tilsigtede Formaals naas.

Jørgen Jørgensen: Med Hensyn til Sammenlægning af Brug, som nu blev nævnt og tidligere er nævnt af den kommunistiske Ordfører, er jeg ganske enig i den Opfattelse, at de paagældende Regler ikke overholdes. Det, der finder Sted for Øjeblikket, er, at man camouflerer, at der er Tale om en selvstændig Ejendom, og saa søger at holde sig Lovens Bestemmelser efterrettelig ved at holde en Bestyrer, men alligevel slet ikke opretholder den selvstændige Drift, som er forudsat. Dette kan ikke fortsat opretholdes. Jeg haaber, at det Udvalg, som sidder, kan komme med virkelig rationelle Regler, saa at den Slags kan undgaas i Fremtiden. Samtidig med at vi fra Lovgivningsmagtens Side lægger megen Vægt paa at skaffe flere selvstændige Bedrifter, maa en Udvikling, hvorved man omgaar Lovens Bestemmelser angaaende Nedlæggelse af selvstændige Bedrifter, hvad der faktisk finder Sted, standses, og det maa gøres saa effektivt, at der ikke mere bliver Mulighed for Omgaaelser. Men det Problem ligger jo ikke for her; det kommer først til at foreligge, naar den siddende Kommission er naaet til et Resultat, hvad jeg i øvrigt haaber vil ske meget snart.

Jeg var medvirkende til, at den her omtalte Lov blev gennemført i 1943, og jeg ansaa den dengang for en Nødvendighed. Men som jeg sagde før, findes de Forhold, der dengang forelaa, ikke mere. Jeg tror ogsaa, at det er nyttigt over for Befolkningen at faa fastslaet, at de Restriktioner, vi gennemfører, kun gennemføres og beholdes, saa længe der foreligger en virkelig saglig Begrundelse derfor. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Carl Petersen skulde tænke paa at gøre Befolkningen klart, at Indgreb i Befolkningens almindelige, frie Raadighed, som Socialdemokratiet heller ikke vil angribe i al Almindelighed, kun